

DEBRECZEN

POLITIKAI NAPILAP.

A DEBRECENI ES HAJDUMEGYEI FUGGETLENSÉGI PART HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ARAK:

Melyben: Félévre 6 kor. Negyedévre 3 kor. — fill.
Videken: Félévre 9 kor. Negyedévre 4 kor. 50 fill.

Főszerkesztő: **Dr. Varga Lajos**
Felelős szerkesztő: **Békásy Jenő.**

Egyes szám ára 4 fillér.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Debrecen, Csapó-utca 10. Telefon 412

Március elsején új előfizetést nyitunk a Debreczenre. Kérjük azokat a t. előfizetőinket, akiknek előfizetése február végén lejár, hogy az előfizetés megújításáról gondoskodni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadály történjék. Egyben kérjük a lakóhelyváltoztatások szives bejelentését.

Barázdák.

Aggodalmas lélekkel néztünk a vasárnapi nap elé, akik az ország gyűlékony hangulatát ismerjük. Vasárnapra tüzték ki a feloszlott országgyűlés tagjai a legtöbb beszámolót, amelyeket a kormány hatalom egytől-egyig betiltott. Nagy kegyesen megengedtek annyit, hogy a pártkörökben, egyleti helyiségekben, magánbázakban nem oszlatják föl a gyűléseket: oda nem hatol be a szurony. Egyáltalán szörnyen fegyveres világ van. Magyarországot valósággal szuronyok közé fogták. Kormánybiztosok jönnek-mennek, még pedig revolverrel a kezükben, mint például Kolozsvár kormánybiztosa. De éppen azért, mert a hatalom oly szörnyen fegyverkezik: mi minden erőnkkel nyugalomra intjük a közönséget. Ha hazafias elkeseredésünket mérsékelni nem tudjuk, ha szenvedélyeink elragadnak bennünket, abból véres összetűződések származhatnak. Ezel pedig az ország nagy ügyét egy lépéssel sem visszük előre... Gondoljuk meg, hogy a hatalom e buagó

fegyverkezésének is csak az lehet a vége, hogy végre is keresni fogja a néppel való békés megegyezést. Ha ellenben a hatalmat provokáljuk, akkor elérhetjük azt, hogy még jobban a nyakunkra ül. Az osztrák generálisoknak átkozott kedvük van Magyarországra bemasírozni s itt életbe léptetni a katonai uralmat. Ezt a mulatságot ne szerezzük meg nekik. Tehát nyugalom, rend és törvénytisztelet!

Nemde ügyész ur, igazam van?

Mintegy háromezer szegedi diák összebesszél, hogy hazafias érzelmeinek kifejezést adva, tüntetni fog a nemzeti szabadság mellett. Tehát nem az abszolutizmus ellen. A kisebb diákok nemzetiszínű karszalagot öltöttek, a nagyobbak pedig fekete gyászszalagot viselnek a karjukon.

A kegyesrendiek vezetése alatt álló városi főgimnáziumban már ezekkel a karszalagokkal jelentek meg a tanulók, akik a tüntetésnek még más módját is kieszelték. Mikor előadás előtt a szokásos imádság elmondására került a sor, amelyben az is foglaltatik, hogy „áld meg isten koronás királyunkat”, — a tanulók az imádság e részét elhallgatták.

A jelenlevő tanár az esetről jelentést tett az igazgatóságnak, aki a tanulókat kérdőre vonta. A fiuk kivallották, hogy a királyi passzust az imádságból közös meg-

állapodásból hagyták ki. Ezután nem is fognak a királyért imádkozni.

Ha már apró kis diákok közösen megállapodnak abban, hogy a királyi házat nem foglalják imájukba, ez az idők jele.

Ehhez ugye nem kell kommentár ügyész ur?

„Addig koboznak, míg a néphangulat meg nem változik.” így beszél Csáky Zsigmond gróf, a kolozsvári kormánybiztos. De azért Csáky Zsigmond, a kobzos, valamint egyéb kobzostársai, mint fennen hirdetik, hogy teljesen „törvényesen” járnak el, hiszen ők a rend, esend és közbiztonság fön tartására vannak kiküldve — Valamint minden, amit most ebben az országban elkövetnek a hatalom kezelői, törvényes, rendes, alkotmányos. Szó sincs róla, hogy valamennyi törvényt sutbadobják, csak azokat, amelyek — alkalmatlanok. Hát nem elég törvénytisztelet ez? Nem bizonyítja fényesen Fejérváryék és pribékjeiknek ragaszkodását a joghoz, törvényhez, alkotmányhoz? Világos hogy aki ebben kételkedni mer, azt el kell kobozni.

Legyen szerencsénk ügyész ur!

Elvették alkotmányodat, sajtószabadságot, gyülekezéssé jogát? Lesujtanak szivadre is. Az önkényuralom március 15-ikének megünneplését országosan eltiltotta. Látod-látod, te nyughatatlan néptörzs, mért nem fértél a bőrödben. Nem

A gavallér.

Irta: Prém József.

I.

Akkor történt ez a dolog, amikor még nem hozták be a polgári házasságot és a vallások különbsége nagy akadály volt.

Báró Ócskay Ince egy vesztélyes délelőttön ott ült a galambosvári kaszinó erkélyén, ahol máskor az utcai szép asszonyokat és lányokat szokta nézegetni.

Most azonban sokkal fontosabb dolgok izgatták.

Magába merülten bámult maga elé. Alig lehetett ráismerni a máskor oly vidám, könnyelmű fiura. Finom arca ma sápadt volt. És a báró az alsó ajkát harapdálta, ami érzésséggel nem jól illett neki. Ha látta volna valamelyik galambosvári szépség ezeket az arántorításait! De törődött is most Ince báró azzal, hogy van-e, aki megfigyeli! Ő maga annál élesebben figyelt a messzeségbe; zöldes szeme, akár a sólyomé, folyvást a főtér nagy sarga házán függött.

— Meg kell kapnom Cecilt! — fakadt ki minduntalan türelmetlenül.

Cecil bálványa volt Birnbaum Simonnak. Egyetlen leánya a dugazdag embernek. Már suitogták a városban, hogy ma-holnap báróné lesz a szép, művelt és előkelő modoru zsidó kisasszony.

Ince báró éppen odáig jutott, hogy már csak efféle gazdag házasság révén menekülhet ki a hinárból, melybe adósságai taszították. A rokonsága szörnyűködött:

— De Ince, hisz akkor rokonságba keveredel a Mózsival is!

Ez a Mózsi egy szegény, toprongyos házaló volt Galambosvároft. Ismerte mindenki, kivált a vásott utcai gyerekek, akik csufolták és nevelték. És mindonki tudta, hogy a Mózsi is Birnbaum, valósággal vérbeli közel rokona a nábob Birnbaum Simonnak.

— Mit bánom én! — válaszolta bosszusan Ince báró. — Hát a mi familiánkban ninosen züllött? Hány koldus bárót ismerek!

A lánynyal már tisztában volt. S hogy a kissé nehéz természetű apát is megpuhítsa, nem kisebb férfit küldött el „kérő”-nek, mint a megye főispánját.

Epp most van ott a büszke mágnás a Birnbaum házában. Nehezen vállalkozott a szerepre, de Ince kedvéért, akit ő is ki akar rántani a bajból, mégis ráadta a fejét.

— Biztos siker, tudom előre! — mondogotta magában a kis báró ott az erkélyen. — Azonnal mind a két ujsághoz sietek, hogy holnap bennök legyen az eljegyzési hír. Csak ezt olvassák a hitelezőim! Lppen ma kaptam két árverési hirdetést. Meg lesznek mentve...

Am azért kirázta a hideg, majd meg forróság bántotta.

E pörben egy hajdu lépett be a kaszinó kapuján.

Ince báróban hirtelen az a sejtélem támadt, hogy terve dugába dől, hisz különben maga jött volna a főispán. Mohón kapta ki a hajdu kezéből a levelet és olvasta.

Alig birt hinni a szemeknek.

Édes öcsém!

Birnbaum Simon sajnálja, hogy nem engedhet az elveiből, melyek megtiltják, hogy családjának bármely tagja megváltoztassa a hitét. Birnbaum Cecil zsidó leány és nem veszi fel a keresztiséget. Kérdés már most, hogy Ócskai Ince báró óhajt-e áttérni a menyasszony vallására. Addig is tődvől őreg barátod, akit kár volt kérőnek felszólítanió d II.

A levél kihullott Ince báró kezéből. Dühében párbajra akarta hívni Birnbaum papát; majd a főispánt, aki sértette és az egész világot, amely ellene esküdött.

Végre mégis jobbnak látta, hogy elutazzék Galambosvárról, a szegyen szinhegyéről.

No, ilyen végbucsut annak rendje és módja szerint meg is kell tölni. Este már ott volt az egész galambosvári aranyifjuság, osztzkodva a kis báró szivbeli gyászán.

El kell temetnie a gyalázatot, amelynél sötétebb már nem várhat reá. Ő vele mertek így packázni, akinek ősei a kereszties háboruban vettek részt, s nem egy elődje vérért és életét áldozta! Egy Ócskaytól merik, ha mindjárt gúnyos tréfából is, követelni, hogy hagyja el az ősei hitét! Hah! Hát ennyire sülyedt már? Ennyire? Ne tudja meg senki: miért mulat, de mulatni fog úgy, hogy tán maga is megemlegeti. S rászólt a cigányra:

— Azért is huzzad Kovács Ferkó! Csak mindig egy nótát, ezt e:

„Zsidó, zsidó, rongyos zsidó!
Van-e nálad pirosító?”

verték volna talpig vasba, nem láncoltak volna az abszolutizmus börtönfalához. Most szabad volnál, amennyiben régi láncaid legalább körül engedtek járkalni tömlöc-odudban. Sovár pillantásod legalább kitekinthetett volna a verőfénybe, ahol más izmos népek versenyt munkálják boldogságukat . . .

Ugy-e jól viseljük magunkat ügyész ur f

Beszámolunk még!

Írta: Bakonyi Samu.

Az ősön történt egy reményteljes estén, hogy Magyarország nagy újjáalkotója, báró Fejérváry Géza a budapesti II. választókerület némely törekvő polgárai előtt, akik evégből küldöttségbe mentek hozzá, felolvasta azt a híres programot, amellyel a haladók azt várták, hogy kardcsapás nélkül meghódítja az egész magyar világot. — A program elhangzott, de a hatása egyelőre csak abban nyilatkozott meg, hogy ugyanabban a választókerületben, amelyikből a programot hallgató küldöttség kikerült, alig egy-két héttel a beszéd elmondása után, a báró Fejérváry Géza kabinetjének egyik tagja csufosan elbukott az időközi képviselő-választáson.

Es a paradicsomi állapotokkal biztató programnak azóta sincs több szerencséje. Ahelyett, hogy — amint sippal-dobbal előre hirdették — csak egy tódult volna hozzájuk a nemzet, éppen ellenkezőleg, az ellentállás ereje azóta megizmosodott s a hatalomnak be kellett látnia s utóbb be is vallotta, hogy velünk az eddig elkövetett uton nem boldogulhat. Az alkotmányos kibontakozás más módon, mint a többség útján lehetetlenség lévén, az alkotmányellenes kormánynak pedig nemcsak hogy többsége, de egyáltalán komoly pártja sem alakulván, tisztába kellett jönnie, hogy

császári politikának az érvényesítésére a családektől kidobott program teljesen hasznavehetetlen.

Éppen azért a pokolba hajította az egész népbolondító programot s alattomban jól-rosszul berendezkedett az abszolutizmusra. Közben ismét királyi kihallgatásokat, békétárgyalásokat rendezett, mikor pedig azt hitte, hogy már mindennel elkészült, február 19-én végre eldobja álarcát s most már tán a vak is látja, hogy tiz esztendővel ezeréves állami létének megünneplése után, kikkel verte meg a végzet a magyar nemzetet.

Az országgyűlés fegyveres feloszlátása után legelső dolga volt a feloszlátás közvetlen célját, a vámtarifa és a német kereskedelmi szerződés törvénytelen életbeléptetését megvalósítani. Es ime, az ország még fel sem ocsudott eme világraszóló merényletek hatása alól, hirtelen rávetette magát az alkotmányos élet egyik legfontosabb tényezőjére, a gyűlekezési jog szabadságára. Nem elég, hogy az országgyűlést szétkergette, most az országban levő összes fegyveres erőt mozgósította, hogy a képviselők beszámoló beszédeinek megtartását megakadályozhassa. Közben vigan folyik a szókimondó lapok elkobzása, s a sajtószabadság megszorítását, vagy éppen megsemmisítését nyomon követi majd, vagy tán meg is előzi az egyesületi szabadság elfojtása. Következik sorra az alkotmányvédők törvényhatóságok letörése és mikor mindezek a kétségtelenül szintén valamely ezen célra fölfedezett törvénnyel megokolt, tehát „törvényes“ intézkedések megtették a maguk megfélemlítő hatását, akkor következik a meg nem szavazott adók kivetése és behajtása, valamint a meg nem ajánlott ujoncok összefogdosása és erőszakos besorozása. Mintha már olvasnók a „Budapesti Közlöny“ ben: „a törvény-

hozás szünetelése folytán“, továbbá „nehogy az ország súlyos pénzügyi válságnak tétessék ki“.

Ha egyszer az önkényuralom a maga végzetes útján elindult, senki, de legkevésbé épen az önkényuralom intézői, sem tudták megmondani, hogy hol fognak megállni. Amit azonban most tettek, a képviselők beszámolójának eltiltásával és fegyveres megakadályozásával, kezdetnek mindenestre elég biztató. Ez az intézkedés nyilván „az izgatott hangulatra való tekintettel volt szükséges. Az természetesen egészen mellékes, hogy az izgatott hangulatot ugyanazok teremtték, akik most a reá való hivatkozással tessék lehetlenné, hogy választóinkkal és az országgal szemben a számadás köteleességét teljesíthessük. A kényuralom nekiavadult szolgálai azt sem tudják megérteni, hogy az egyébként nagyon természetes közizgatottság lecsillapítására épen az olyan rendelkezések a legkevésbé alkalmasak, amelyek már önmagukban véve is a legméltóbb felháborodásra szolgáltának okot.

Irott törvény, igaz, nem rendeli a képviselők beszámolását. De noha a követi utasítások eltörlésével, a beszámolás sem valamely forma szerint megállapított kötelezettség, mindazonáltal a mint a program lépett erkölcsileg legalább az instrukció helyébe, azonképen a kötelező követi jelentés helyett a beszámoló beszédekből ítéli meg a karok és rendek utódja, a választó közönség, hogy a program alapján nyert bizalommal miképen sáfárkodott a képviselő. A parlamenti rendszer uralma alatt kezdettől fogva állandóan követett gyakorlat törvényerejű szokást állapított meg, amelynek „egtartását“ — ha nem csaldunk — a koronázási hitlevél és eskü szintén megfogadja.

Az ilyesmire való hivatkozás azonban — ezt már el kell ismernünk, —

Egyik másik pajtás, aki be volt avatva, nagyot rikkantott jókedvében. Ince báró pedig hahotázott tovább:

— Csak ezt a nótát szakadatlanul, de cifraán ám, aki siralmas négy hurja van a hegedűdnek! . . . Nosza pajtások, rajta, koccintsunk, igyunk! . . . Ugy vigadjatok, hogy másnap is megemlegesse egész Galambosvár. De mi az? Hé! . . . Ott ni! . . . Ki jön? . . . Az öreg Mózsi? Hujahaj! Éppen jókor! . . .

— A Mózsi! A Mózsi! — hangzott az egész hosszú asztalon végig.

Ince báró felugrott a székéről:

— A Birnbaum Mózsi! Hahó! A Birnbaum . . . Errébb! Közelebb, öreg! No, Mózsi, hát iszol-e? Táncoolsz-e?

Oda pöndörödik hajlongva, vigyorogva egy alacsony, köpöcs emberke, tuskés, szürke szakállal, kiálló kék szemekkel, kopasz fejjel, duzzadt, vörös ábrázattal. Egyik kezében rongyos sapkáját, másikkal a nyakába akasztott ládikát fogja. És örül és alázatoskodik, fölemeli a ládika fődélét, hogy mutassa az áruit: a késeket, tárcákat, inggombokat, harisnyakötöket, de jófélé fotográfákat is és egyre ajánlgatja az egyet-mását. Olyan számalmas a szegény ördög, hogy akárki szíve megeshetik rajta. Hülyén néz, ide-oda figyel, valahányszor több tárgy kerül kézről kézre. Már csak annyi esze van szegénynek, hogy óvatosnak kell lennie, ha van veszély, ha nincs.

No, az ilyen előkelő, finom uraknál nincs is, de hát már megszokta szeme a gyanakodó járást. Egyre vigyorog most, mutó-

gatva, hogy bizalma van. S a mig foly az üzlet és más-más árat mond: hadarva emlegeti a feleségét, a ki beteg s az öt gyereket, a kik télen fáznak, nyáron éheznek, mig ő maga télen is, nyáron is örökké szomjazik. Mohón nézi, melyik vendég tölt neki a borából. Tudja mindenki, hogy módfelett szeret mindent, ami csak inni való. Ha aztán paprikát tesznek a pohárba, az sem akasztja meg; ha sört, pálinkát, bort kevernek együvé a nagyon elmés és nagyon jószívű vendégek: az is fölhatja Mózsi. Sok kocsmát jár sorra egész nap. Ha nem csurran, hát csep pen; de bizony sok félmeszelykét önt le örökké szomjas torkán. Ma már jó késő van, végig járta összes stációit, hej, de jó kedve van neki is . . .

Éppen ide való, mulató urfiak közé. Sokszor megneveztette őket a táncával, még a bolondságával. Hamarosan le is kerül a nyakáról a széles szíju ládika. A sapka is ott hever már a fal mellett a padlón s a vigyorgó ember fölhat néhány pohárkával a jófajta somlyáiból, de még a fekete szegzárdiból is s már járja vesszettül a táncot. Többet jövedelmez ez ilyenkor, mint az üzlet.

A cigány nevére húzza . . . Ince báró kurjongat . . . az aranyifjuság bele-belerio-gat; a Mózsi pedig járja, mint a pörgettyű, nekiperulva, líhegve. Az aprópénz, de meg az esztforintok is gyűlnek szépen; oda hull mind a sapkába s egynémelyik félre is gurul, sebjál! S a hány nóta, annyi hatos vagy forint, a hány pénzdarab, annyi félpohár bor.

Ince báró egyre nevet, ujjong. Megtáncoltatja most a Mózsit gavallérosan. . . Hi-

szén atyafia valakinek . . . annak a gögös, fark apának ott a főpiacon, abban a díszes házban. Hej, ha másképp sült volna el ez a dolog! Ha szerencsésen jart volna közbe a főispán! Másutt mulatna ő ez este, tán éppen a gyűrűváltáson. És milyen szép szemekbe nézne, mert nincs több olyan szem, mint az, az a fekete, azokkal a hosszú pillákkal. Mindegy. Vége már!

— Hahó! Mózsi! Kurjant's egyet. . . no még egyet! Vess le a zubbonyt, ugy is rongyos, meg a mellényt, ugy is piszkos! Így ni!

Es a kis időtlen házaló forog, ugrik, hajlong, föl-fölvigyorog, a mint látja, hallja a pénzek hullását. A mulatozók nevetik, biztatják torokszakadtából.

Hát egyrerre csak mi történik Mózsi-val? Bizony megrokkant. Forog egyet, aztán végig vágódik a padlón. A fiatalság fölkaog, színté harsog. Még a cigányok sem állhatják már. A klarinétos nem is fujhatja, akkora a nevetethetnékje s a háttérben ott röhög a pincérhad. Nézi, várja valamennyi, hogy talpra álljon a táncos, de csak nem akar mozdulni.

— No, mózsi, hát mi lesz?

Oda állanak köréje a gavallérok. Egy-egy lakkos cipő orra meg is tapogatja a hátát, az oldalát, lehajolnak hozzá, szölliáják, rázzák, de csak meg sem moccan.

— Hé! Alszol, Mózsi? Talpra kell állítani! — kiált Ince báró.

Es mindegyik vár, hogy a másik fogja meg. Ki is nyulna hozzá keztüföten kézzel? Es húzódik valamennyi.

szinte közel áll az érzelgéshez. Ennek pedig most épen nincs ideje. Ki tudja, nem borul-e reánk ismét minden szenvedésével az a korszak, amelyben „Magát az elnyomott magyarnak kisírni sem szabad”. Ha elkövetkezik, újból elszenvedjük. Hiszen megszokhattuk. A felettünk ősi hagyományai szerint rendelkező hatalmat pedig, mivel megint elfeledte, újból megtanítjuk rá, hogy erőszakal velünk nem boldogul. A Fejérváryék kormánya próbálkozhatik a legmesszebbmenő eszközökkel. Nem fog célt érni. Őszi programjukkal nem tudták nemzetünket elbolondítani, az erőszak programjával pedig nem fogják leigázni. Beszámoló beszédeinket elnémíthatják, de szavunk a nép szívéhez mégis utat talál. Ne higgyék, hogy mert mi holnap be nem számolhatunk, megmenekültek a számadás súlyos terhe alól. Az igazság se nem siet, se nem késik: a leszámolás komor napja majd csak elérkezik!

Két beszámoló.

Thaly és Bakonyi a polgárság közt.

Vasárnap délután 4 órakor a függetlenségi körben beszámolót tartottak Debrecen város I. és II. kerületének országgyűlési képviselői, dr. Thaly Kálmán és dr. Bakonyi Samu. A beszámolót nem hirdették előre, mégis mintegy 500 választó polgár hallgatta meg a képviselőket és lelkesen tüntetett mellettük.

Sok érdekes dolgot mondtak el a válság ugynevezett kulisszatitkaiból, amelyekből megtudhatta a polgárság, mily lelketlen játékot üzött a magyar nemzettel a hatalom. Az ő beszámolójuk megszilárdította a polgárságot elhatározásában, amely különben is rendületlen: kitartás a nemzet jogai mellett.

Az országos jelentőségű politikai eseményről az alábbi tudósításunk számol be:

Pont 4 órakor érkeztek meg Márton Imre pártelnök és a pártvezetőség kíséretében

dr. Thaly Kálmán és dr. Bakonyi Samu országgyűlési képviselők, akiket a jelen volt kortagok, valamennyien választó polgárok, lelkesen megjeleneztek.

Ezután Márton Imre pártelnök rövid beszédben utalt a történetekre és kérte a város két függetlenségi és 48-as képviselőjét, hogy tájékoztassák a polgárságot a politikai eseményekről.

Legelőször dr. Thaly Kálmán tartotta meg beszámolóját. Október óta, amikor legutoljára érintkezett a polgársággal, a képviselőház nem működött, mert folytonos elnapolásokkal tették lehetetlenné. Arra senki sem számíthatott, hogy a hatalmi erőszak ily hamar jelentkezék és az országgyűlést szuronyokkal kergessék szét. A koronás királyt környező gonosz tanácsosoknak sikerült elhítenni az uralkodóval, hogy a törvény és rend helyreállítása végett vanszükség a házfeloslatásra és amint ez megtörtént, az országos izgatottság meg fog szűnni; az uralkodónak öregkorával járó gyengeségét is felhasználták, hogy a gonosz terv sikerüljön. Így a házat szuronyerővel oszlatták fel. Még utászokat is vezényeltek ki az országháza ellen azon esetre, hogyha annak kapuit bezárnák, csákányokkal törjék fel. Az alkotmányunk ezer éves, de ilyen példátlan eset még nem történt. Az országgyűlés azonban megőrizte higgadságát, méltóságát, óvást emelt és tiltakozott az erőszak ellen.

A vezérőrbizottság elhatározta, hogy február 25-én az összes ellenzéki választókörletek székhelyein beszámolót tartanak. A kormány azonban ezt is meggátolta. Debrecenben a polgármester megadta az engedélyt a népgyűlés tartására, de Kristóffy betiltotta és karhatalommal fenyegetett. Ezért ideszorultunk a függetlenségi eszmék régi fellegvárába, a függetlenségi körbe.

Régóta bírom — mondta az őz tudós — Debrecen város polgárságának bizalmát. Az életem és nyilvános működésem legszebb koszorúja ez a bizalom, amelyet az évek hosszú során át a legcsekélyebb félreértés sem zavart meg soha. (Eljenzés) Mindig a függetlenségi eszmék alapján álltam, mindig a 48-as elveket hirdetem, más nem tudnék, nem is akarnék hirdetni soha. A lefolyt küzdelemben is mindig eszméim igazságára tekintettem. Mikor a békétárgyalások folytak a vezérőrbizottságban is, amelynek érdemtelen tagja vagyok, kijelentettem, mielőtt végső döntésre kerülne a dolog, elfogok jönni választóimhoz, megkérdem őket,

Önmagát vádolva járt föl s alá a szobájában. Miféle skandalum lesz a városban! Mindenki tudja, hogy kudarcot vallott Birnbaum Cecelnél s most azt fogják mondani, hogy a szegény rokonon, a zsidó házalon bosszulta meg magát.

És elképzelte, mint sirt ritt és törté kezeit a hirtelen özvegygyé lett Mózsiné, meg az öt gyermeke, mikor a halottat hozták. Az utoga végig jajveszékelték és átkozták a báró urat, meg a pajtásait.

Inoc báró végig simított a fbró homlokán:

— Mindig gavallér voltam, mos is az leszek!

És sietett, hogy helyt álljon, a hogy mindig helyt szokott állani.

Szegény Mózsini meg sem állotta volna, hogy valamikor annyit emlegessék, ujságba kinyomassák a nevét, orvosok tudománya állapítsa meg, hogy az isteni jó bor ölte meg őt.

Hát azt merte e hinni, hogy az uri kasszinóban, hol Ocskay Ince báró hordta körül az aláíró-ívet: százakat gyűjtsenek a fényes temetésre, meg a hátramaradt család javára. Maga Birnbaum Sinbon háromszáz forintot irt alá, hogy enyhítse azt, a mit „majdnem veje” elkövetett. És irgalmatlan gunynyal tette hozzá:

— Ha még soká folytatjuk az aláíró sokat, a szegény Mózsiné a legirigyeltőbb özvegy lesz s az öt leánya mind megannyi kapós partil! Még Ocskay Ince báróné is lehet valamelyik!

hogy az engedelményekben meddig mehetünk. (Eljenzés.) Nem mi alkudtunk, hanem a király alkudozott velünk. A vezérőrbizottság a béke kedvéért, oly messze ment, améddig becsülettel mehetek, mert a választó közönséget elárulni nem akarta. A szövetkezett ellenzéki párthoz tartozó képviselők a választóknak tett fogadalmait megtartották, nem akartak hatalomra jutni Tisza Kálmán féle módon, az elvek feladásával.

Kaphattak volna miniszteri tárcákat, de leszerelés árán; ezért nem vállaltok. A szövetkezett pártok azt akarták, hogy ne legyen az államnak egyetlen intézménye sem, amelyben a magyar jelleg ki ne domborodnék. Legelő sorban a hadseregben kell érvényesülni ezen elvnek. Az a sokat említett ütköző pont, hogy a hadsereg vezénylete, vezérlete és belsejervezete királyi felségjog, való, hogy a 67-es törvényben befoglalattik, de azt is kimondja ugyanazon törvény, hogy ezen felségjogokat csak alkotmányosan lehet gyakorolni. — Lehetetlenség, hogy a nemzet egyetlen joga, csak a vér és pénzadózat legyen. A feltételek közt, amelyek mellett a többséget kormányalakítással megkínálták. A legelső volt az, hogy 450 milliót szavazzanak meg ágyukra, hajókra. Ezen összegből azonban Magyarországra alig jutott volna vissza valamennyi, mert mindent Ausztria harcosol el. A másik ütköző pont volt gazdasági önállóságunk létesítése, amelytől a kormány 1917-ig erőszakosan megfosztott bennünket, bárha az 1899 évi 80 ik törvényekben, amelyet az uralkodó is mentesített, erre vonatkozólag biztosítékot nyertünk.

Félszázadot meghaladó nyilvános működésem alatt mindig a függetlenségi eszme volt vezérelőgöm és már is látom a Rákóczi szellemét végigviharzni az országban. Ezt az eszmét szolgáltam egész életemben. A történelemből látom a tanulságot. A mohácsi vész óta a dinasztia mindig azon volt, hogy beolvasszon bennünket a birodalomba. Egyik provizorium a másikért érte és ami most kezdődött, azt csak más alakban való megismétlődése a történelemnek. A hatalom elleni küzdelmeinkben önkormányzati jogaink képezték erősségünket. Ezért védelmeztem én mindig a vármegyék és a református egyház autonómiáját is, mert ezeket tartottam és tartom azon védőbástyáknak, ahova visszahúzódhatunk. Most ismét elkövetkezett ennek az ideje. A magyar nemzet, amely eddig pártokra, felekezetre szakadozott, az alkotmány védelemben ismét egyesült. Az abszolutizmus, amely most kezdetét vette, sokkal veszedelmesebb jellegű, mint az, amelyet én magam is keresztül éltem. Mert ez a törvényesség látszatába turkolja a szándékait. A minap olvastam az egyik bécsi lapban a következőket: „Verfluchter Kerl ist der Lányi, auf jedes findeter Paragraf! Fenefattyu ez a Lányi, mindenre talál paragrafust! (Derülés.)

Az idők azonban nagyot változtak és egyáltalában nem alkalmas arra, hogy az abszolutizmus hosszabb időre berendezkedhessék, hiszen mit látunk a világon? A muszka cár, a persa sah alkotmányt ad népeinek — és Magyarországon akkor kóbozzák el az ezeréves alkotmányt. De mi éppen azért maradunk rendületlenül hívek a függetlenségi eszméhez — a mi gondolatvilágunkból nem ver ki a zsarnoki hatalom. Az erőszakkal szemben, amely alkotmányunkra tört, bizzunk a király esküjében és az alkotmány visszaállításában. Higgadt belátásra fölszemes is figyelmeztetnem Debrecen város közönségét, hiszen a város népe példás jelét mutatta ennek évszázadok alatt. Az esetleges zavargások csak ürügyet szolgáltatnának a hatalomnak újabb erőszakoskodásokra és késleltetőnek az alkotmányos idők visszatértét mérsékeltre és kitarításra van szükség a küzdelemben, amelynek vége csakis a mi győzelemünk lehet, mert hiszen a legsötétebb éjszakára is földerül a hajnal. (Eljenzés) Előre haladott koru öreg ember vagyok, de higgyék meg kedves polgártársaim, hogy még én is megfogom éni a provizorium bukását. Hiszem és tudom, hogy ez az állapot nem évekig, hanem csak hónapokig fog tartani.

Nagy sokára előjön maga a „Vörös ökr”-fogadás. Nevet ő is, mint annyiszor nevetett az etéle dárídók udvari bolondján. De most rögtön abba hagyta szolgálattész vihogását, amint a csaposlegény mozdít egyet a kis házalon. Két nyitott, megüvegesedett szem mered a társaságra, mintha most is a pénz hullását lesné. És egy eltorsult arca néz mindenki, egy ijesztő arca, mely fehéres piszkos, mint az éterem fala.

— Fogjátok, vigyék! — adja ki rögtön a parancsot az ifjéd gazda.

És ráfordul a cimbalmosra, ki már közelebb húzódtott a pénzzel behintett sapkához, aztán hátha úti a brácsost, aki, ehol! most hajlik a sok holmival teli, nyitott ládika fölé.

Alfréd, a hajnal felé is még gondosan fésült főpincér, azonnal átvész mindent. Most a házi szolgáira rivall a gazda:

— Vigyék haza! Fogd a fejét, te! Foghatták már a fejét, vihették már szegény Mózsini, akkor hajnalban a lakására, beteg feleségéhez, öt éhező gyermekéhez, aztán a kórházba, ott is egyenesen a halottas kamrába, a boncoló asztalra.

III.

Másnap délben is még az igazak álmát aludta Ince báró. Kikosaratatása óta négy vonat is indult Galambosvárról s ő egyikkel sem utazott el. . . Este végre feltápázkodott.

Az első gondolat, mint villámütés érte. — Agyonitattuk a Mózsini! Szegény ember, kitáncolta a lelkét. Most már el sem megyek.

Lehet, hogy még ebben az évben új választás lesz és ha akkor tisztelt választóim bizalma fiatalabb erő felé fordul, én leszek a legelső, aki megnyugszom benne; én, aki 24 esztendeje bírom az önök bizodalját. Én is támogatni fogom, csupán azt kívánom meg, hogy ő is ugyanazon elveket hirdesse, mint az önök öreg képviselője. (Hosszantartó, lelkes éljenzés. Felkiáltások: éljen Thaly Kálmán!) De ha nehéz idők következnek és újra felém fordulna a polgárság bizodalma, gyávaságnak tartanám meglelt koromban is a meghátrálást. Bármi következék is, én mindig együtt leszek önökkel. Az erőszak a mandátumomtól megfoszthatott, de a diszpolgári oklevelemtől nem. Mindig kősz vagyok Debrecen város polgárságának szolgálatára. (Éljenzés.) Tartsanak meg barátságukban és szeretetükben továbbra is; én életem végéig hálásan fogok gondolni mindig önökre. (Éljen a mi képviselőnk! Éljen Thaly Kálmán! (felkiáltások. Hosszas éljenzés).

Ezután dr. Bakonyi Samu tartotta meg beszámoló beszédét. Nem volt meglepetés a Ház feloszlata, de arra, ami történt, nem gondolt senki. Nem képzelte senki, hogy erőszakkal, fegyveres hatalommal fogják szétkergetni őket és mégis megtörtént február 19-én. Nincs alkotmányunk, de még e szomorú helyzetben is akadnak vádaskodók, akik a felelősséget a történelemért a függetlenségi pártra akarják hátrítani. Azt mondják, hogy a mi vonakodásunk miatt nem sikerült a béke. Hitvány írgalom ez. Mi elveink diadalért küzdünk és azok szegre-akasztásával nem akarunk hatalomra jutni, mint Tisza Kálmán. Mikor 1874-ben a híres közjogi kikapcsolás történt, Debrecen adta meg rá a választ és megalakult itt a függetlenségi párt. E hirre a nagy Kossuth Lajos levelet írt, amelyben az elv fentartásáról úgy nyilatkozott, hogy az erkölcsi és politikai lehetetlenség. Ezért nem vállalkozhatott a függetlenségi párt e lehetetlen feladatra. A békére különben is komoly kísérlet egyetlen egyszer sem történt. (Mozgás.) Az azonban bizonyos, hogy 67-es alap teljesen lejárt magát, mert az elhamarkodott kiegyezés csak az alkotmányosság külső formáit képviselte, tényleg azonban csak Ausztria és az uralkodóház érdekei érvényesültek. Addig jó is volt ez az alkotmány a hatalomnak, míhelyt azonban a nemzet élni akart vele a saját érdekében, elkobozták. A többségi elv szentségét hirdették mindig a kormányon, amíg a többség engedelmes szolgálja volt Ausztria érdekeinek. Tisza István 1904 november 18-án csak a formát sértette meg egyetlen egyszer a többségi elv alapján, most azonban elkobozták az alkotmányos többségtől az alkotmányt is. A 67-es kiegyezés, míhelyt a nemzet jogait kezdte volna érvényesíteni, lehetetlenné vált az abszolút fejedelmi akarat akar feltétlenül érvényesülni. A szövetkezett pártok elvállalták volna a kormányt, csak hogy a nemzetet megszabadítsák a törvénytelen kormánytól, de a katonai követeléseket csak addig függesztették volna fel, amíg a nemzet szélesebb rétegei is megnyilatkoznak. A gazdasági önállóságunk reményétől is 12 évre megfosztottak. A történelemért a szövetkezett ellenzék nem válthatja senki. A véderő bizottságban, amelynek elnöke Thaly Kálmán, az előadója pedig ő, oly javaslattal állottak elő, hogy minden ellenszolgáltatás nélkül adják meg fokozottabb mértékben a vér és pénzdótot. Hazafiak, beoszló emberek ilyet nem tehetnek. (Helyeslés.) A békekisérletezés látzata szemfényvesztés volt. (Mozgás.) Most már nyíltan láthatunk és nem lehet más törekvésünk, csak az, hogy meg kell szüntetni teljesen 67-es alapot. (Helyeslés.) Részletes beszámolót nem tart, hiszen sokszor lesz alkalma találkozni a nyilvánosság előtt a polgársággal. De bármily szomorú is a mostani helyzet, nem szabad elveszteni a reményiséget. Ha a hivatalos ellenállás az önkormányzati jogok elkobzásával megszűnik, még akkor is tovább kell küzdeni. Akkor minden polgár lelke bevehetetlen erőssége legyen a nemzet jogainak. Az összetartásban hatalmas erő rejlik, a kitartásban is, elvégre a hatalom nem kötött szerződést

a végzetel, holott az is segítségünkre jön. Már délről és nyugatról gyűlnek is a felhők. Ha eljő az alkalom, akkor használjuk ki a helyzetet, álljunk részen és ne hamarkodjunk el semmit, mint 67-ben. Jobb jövődöt kíván a polgárságnak a viszontlátásig.

Zugó éljenzés hangzott fel, amelynek lecsilapulta után Márton Imre pártelnök bejelentette, hogy Szabó Kálmán képviselő az István-gőzmalom közgyűlése miatt nem jöhetett el beszámolni. Lelkes hangon kéri a polgárságot, hogy a hatalmi erőszak által mandátumoktól megfosztott képviselőket ezután is tekintse képviselőinek a jövő választásig.

Lelkes éljenzés hangzott fel és a polgárság zajosan ünnepelte a két képviselőt.

SZÍNHÁZ.

MŰSOR:

Hétfő, febr. 26.: „Loute.“ vigjáték. (E.)
Kedd, febr. 27.: „Gül baba.“ Operett. (C.)
Szerda, febr. 28.: „Ember tragédiája.“
Dráma. (A.)
Csütörtök, márc. 1.: „Baccarat.“ Szinmű.
Ujdonság (Bérletszünet.)
Péntek, március 2.: „Gül baba.“ Operette. (B.)
Szombat, márc. 3.: „Hunyadi László.“
Opera. (C.)
Vasárnap, márc. 4. d. u.: „Csöppség.“
Vigjáték. (Bérletszünet.)
Este: „Forgószél kisasszony.“ Énekes bohózat. Ujdonság. (Bérletszünet.)

A Gül-baba, a legújabb Huszka-Martos daljáték szombaton este került először színre a mi színházunkban pótiszékes zsúfolt ház előtt. A zenéje hamisíthatlan Huszka-muzsika. Csupa melódia, csupa szín, csupa báj, bár itt ott érezhető rajta, hogy a Bob herceg és Aranyvirág dalszerzője írta, a ki néhol erősen ismétli önmagát. A librettó postikus, igazán rózsás történet, nem hiába a Gül-baba rózsáiról szól, a melyeket Gábor diák megdézsmál s ezért halálra itéli. De a Gül-baba leánya Leila szerelmes lesz a déleceg lantosba s megmenti. A közönségnek a zene, a darab meséje egyáltalán nagyon tetszett s bizonyos, hogy ez is osztozkodni fog a többi Huszka darabok sikerében s a szezon énekes-szlágere lesz. De meg is érdemli ezt az érdeklődést, az előadás terén is. Zilahyné S. Vilmának fényes sikere volt. Játékban, éneken kifogástalan volt, toalettszíveivel pedig méltán keltett feltűnést. Viharosan tapsolta a közönség minden jelenését s a felvonások után s ezekre a tetszés nyilvánításokra kiváló művészetével teljes mértékben rá is szolgált. Főthly Frida, nagyon kedves volt s pompásan énekelt. Polgár Sándor alakítása egyenletesen művészi volt s második felvonásbeli nagy jelenetével jelentőségteljes sikert aratott. A többi szereplők Sarkadi, Békefi, Békés, Szakácsné s a karok hozzájárultak a sikerhez. A kiállítás, mely az igazgatóság bőkezűségéről tanuskodott, méltó feltűnést keltett. A második felvonás pazar díszletei, szöködjutja s villamos effektussai meglepték a közönséget. A darab s az előadás hosszantartó érdeklődésre tarthat számot. Vasárnap este megismételték a Gül-babát, szinte nagy sikerrel.

Loute. Ma hétfőn este a Loute, ez a kacagtató bohózat kerül színre, a melyben Almásy Lolának már nagy sikere volt a többi szereplőkkel együtt. A darab iránt nagy az érdeklődés.

Baccarat. Csütörtökön újból bemutatott lesz. A Baccarat c. szinmű kerül e napon színre, melyre nagyban készül a szin-társulat.

Egyház és iskola.

Harmadik protestáns estély. A ref. felsőleányiskola március 4-iki prot. estélyének teljes műsorát most bocsájította ki a rendezőség. Hosszas magyarázatra vagy dícséretre ez a műsor nem szorul. Legjobban dícséri az a nagy érdeklődés, amelylyel a közönség az estélyt várja. A jegyeknek több mint fele már el is kelt. A meghívók ma és holnap mennek szét: a szülők meghívóit az intézet régebbi gyakorlata szerint most is a növendékek készítik. — A rendezőség ezután is kéri azokat, akik tévedésből meghívót nem kapnának, hogy eziránt forduljanak vagy a tanárkar valamelyik tagjához, — vagy Csáthi Ferencz ur könyvkereskedéséhez; ez utóbbi helyen a jegyek már kiválthatók. — A műsört teljes egészében itt közöljük: A debreceni református leánynevelő intézet f. évi március hó 4-én délután 5 órakor az intézet dísztermében tartandó harmadik protestáns estélyének műsora: 1. Herold: „Szent Isten a derült ég...“ (Zampa). énekli az intézet énekkara. 2. Szaboleska: „Nehéz órában“, szavalja Vargha Antal hittanhallgató. 3. Horváth Géza: „Magyar ünnapi induló“ két zongorán négy kézre előadják Konrad Irénke és Szabó Kata urleányok. 4. Felolvasást tart S. Szabó József kollégiumi tanár. 5. a) Rubinstejn Popper: „Melódia“. b) Nők Gusztáv: „Gitarre.“ Gordonkán előadja Hajdu István főgimn. tan. Zongorán előadja Tóth Lajos zenetanár. 6. Farkas Imre: „Vén cigány“ Melodráma szavalja Békessy Ilonka urleány, zongorán kíséri Eritz Ernő joghallgató. 7. A Bibliáról rövid szabad-előadást tart Uray Sándor leánynevelő intézeti vallástanárs. 8. „Hallgassátok meg magyaráim“, kuruc dal énekli az intézet énekkara.

HIREK.

A függetlenségi kör bálja.

Vasárnap este zajlott le a Bika nagyteremben az évenként szokásos függetlenségi kör bálja, melynek fényét nagyban emelte, hogy Debrecen városának három képviselője: Dr. Thaly Kálmán, dr. Bakonyi Samu és Szabó Kálmán is megjelentek. A város független érzelmű fiatalasága zsufolásig megtöltötte a hatalmas termet és bár a jókedv és hangulat nem csapongott úgy, mint az előző évek báljain, mégis a táncolni vágyó ifjak sarkantyuja vígan pengett, a leányok arca pedig kipirult a tánc okozta izgalomtól.

Mig a teremben Kiss Béla bandája husta a fiataloknak a talp alá valót, addig a cukrász teremben a debreceni függetlenségi párt vezérférfiai ülték körül a teher asztalt és vigasztalgtatták egymást a szebbnél szebb hazafias felköszöntőkkel. Városunk három népképviselőjén kívül ott láttuk: Papp Elek bátyánkat a nádudvari kerület népszerű képviselőjét, Szunyog Mihály mátészalkai képviselőt, Márton Imre pártelnököt, Kies Albert lelkészt, dr. Márton Kálmán ügyvédet, dr. Varga Lajost, lapunk főszerkesztőjét, Kertész Istvánt, ifj. Kertész Jánost, Kecskés Istvánt, Harangi Sándort és még többeket a párt jeles tagjai közül. Csupán az tűnt fel, hogy a város részéről senki sem jelent meg.

A felköszöntők sorát dr. Thaly Kálmán kezdte meg, aki rámutatott az ország szomorú sorsára, utánna Bakonyi Samu, Szabó Kálmán, Papp Elek, Szunyog Mihály, Márton Imre, dr. Varga Lajos és még többen mondtak hazafias felköszöntőket. Majd a képviselők végigvonultak a bálterem és gyönyörködtek a fiatalaság mulatságában. Éjfélkor kezdetét vette ősi szokás szerint a kulacsoszás.

Az egész társaság bevonult egy külön

terembe, ahol a házigazdái tisztet Kecskés István, a kör gazdája látta el nagy buzgalommal és igazi magyar vendégszeretettel. A kulacs szónál beszédeket mondtak: dr. Bakonyi Samu, dr. Szunyogh Mihály, Márton Imre, Szabó Kálmán, Békásy Jenő, dr. Király Péter, dr. Márton Kálmán, Klein János, Kertész Miklós, Kecskés István, Klein Lajos, dr. Burger Péter és még igen sokan.

A mulatozók jókedve valósággal a szünóra után hágott a tetőpontra és az egész társaság kivilágos-kivirradtig együtt maradt. A fényesen sikerült estélyen jelen volt hölgyek névsora a következők:

Asszonyok: Kovács Mihályné, Gál Lajosné, Papp Mihályné, Mikó Mihályné, Dül Sándorné, Prém Jánosné, Teremi Jánosné, Kecskés Istvánné, Prém Ferenoné, Kis Istvánné, Gurai Jánosné, Kecskés Péterné, Vilmányi Mihályné, Kis Jánosné, Végh Dánielné, özv. Balogh Mihályné, Kovács Ferenoné, László Mihályné, Kovács Ferenoné, Szigethy Istvánné, Szigethy Sándorné, Ujfalussy Jánosné, Nagy Jánosné, Kis Gáborné, Tóth Lászlóné, Kőrösi Andrásné, Polgári N.-né, Saatmári Ferenoné, Balogh Mihályné, Mogyorósi Miklósné, özv. Szűcs Andrásné, Szilágyi Imréné, Csórián Józsefné, Szigethi Gáborné, Molnár Istvánné, Gulyás Istvánné, Tóth Ferenoné, Ferke Józsefné, Kovács Péterné, Falusi Györgyné, Szabó Lajosné, Nagy Gáborné, Turi Istvánné, Csapó Péterné, Kis Lászlóné, Némethi Józsefné, Nagy Sándorné, Tolvaj Józsefné, Varga Ferenoné, Gál Jánosné, Ecsedi Józsefné, Koroknai Istvánné, Szilágyi Sándorné, Tiba Andrásné, Boross Györgyné, Ecsedi Jánosné, Kovács Ferenoné, Tóth Andrásné, özv. Erdődy Mihályné, Katona Józsefné, Kocsis Andorné, Burai Istvánné, Kovács Istvánné, Bencze Mihályné, Alikó Józsefné, Kovács Balászné, Nagy Ferenoné, özv. Dobzai Jánosné, Nagy Andrásné, Csizsár Ferenoné, Bőr Ferenoné, Szilágyi Balászné, Györfi Józsefné, Nagy Andrásné, Vértési Andrásné, Grósz Józsefné, Kertész Lajosné, Erdei Péterné, Loós Jánosné, Harsányi Istvánné, Tivadari Kálmán (Bpest), Kacsó Lászlóné (F.-gyarmat), Siger Dánielné, Kántor Józsefné, Dalmi Károlyné, László Mihályné, Kiss Andrásné, Gombos Istvánné, özv. Gombos Ferenoné, Kriaszfonger Antalné (B.-pest) Cseke Gáborné, Marsalkó Mihályné, Kovács Ferenoné, Lengyel Lajosné, Frényó Ferenoné, Tóth Jánosné, Kegyes Mihályné, Borbély Sándorné, Hercegné Jánosné, Nagy Sándorné, Salánky Ferenoné, Salánki Mihályné, Polgár Mártonné, Deák Józsefné, Kertész Istvánné, Kecskés Mihályné, Járay Odónné, Szalontay Mihályné, özv. Szahmáry Sándorné, Márton Józsefné, Gyöngyössy Sándorné, dr. Révi Nándorné, Nádudvari Ferenoné.

Leányok: Papp Mariska, Vékony Juliska, Kovács Juliska, Gál Juliska, Dávid Juliska, Kecskés Erzsike, Teremi Juliska, Teremi Erzsike, Prém Erzsike, Kiss Mariska, Burai Erzsike, Vilmányi Eszti, Kiss Mariska és Juliska, Végh Juliska, Balogh Eszti, Kovács Mariska, Szigeti Zsuzsika és Eszti, László Juliska, Kovács Eszti, Pál Zsuzsika, Nagy Zsuzsika, Kiss Rózsika és Juliska, Tóth Zsuzsika, Kőrösy Mariska, Polgári Juliska, Balogh Erzsike, Saatmári Juliska, Mogyorósi Mariska, Korom Rózsika, Szilágyi Juliska, Csórián Juliska, Szigeti Eszti, Juliska, Gulyás Juliska, Tóth Juliska, Kovács Eszti, Falusi Mariska, Csapó Eszti, Turi Juliska, Kiss Rózsika, Rác Mariska, Nagy Mariska, Tolvaj Eszti és Mariska, Bátor Eszti, Gál Erzsike, Ecsedi Juliska és Zsuzsika, Koroknai Zsuzsika, Tiba Juliska, Szilágyi Eszti, Boros Mariska, Turi Margitka (B. Gyula.), Ecsedi Rózsika, Kovács Erzsike, Tóth Juliska, Erdődy Mariska, Katona Juliska, Kocsis Erzsike, Kovács Erzsike, Bányai Margitka, Mikó Rózsika, Kovács Rózsika, Nagy Rózsika, Faragó Erzsike, Balogh Rózsika, Fülöp Juliska, Matkó Eszti, Boldizsár Eszti, Csizsár Katica, Bőr Mariska, Csizsár Juliska, Kozma Eszti, Györfi Juliska, Nagy Rózsika, Saatmári

Sárka, Kovács Erzsike, Rózsa Erzsike, Vértési Nővérek, Erdei Juliska, Loós Mariska és Erzsike, Harangi Juliska, Kacsó Erzsike (F.-gyarmat), Nagy Erzsike (Kis-ujszálás), Siger Erzsike, Fényes Erzsike, Dalmi Katica, László Juliska és Zsuzsika, Kiss Erzsike, Gombos Nővérek, Cseke Zsófia, Gazda Etelka, Marsalkó Mariska, Kovács Erzsike, Bagi Juliska, Frényó Matild és Vilma, Kóvér Zsófia, Tóth Emuska, Reszegi Juliska, Nagy Erzsike, Palánki Juliska, Salánki Erzsike, Rozgáni Erzsike, Csapó Juliska, Berencsi Juliska és Mariska, Deák Juliska, Kertész Erzsike, Kecskés Mariska, Toma Mariska.

— Az alkotmányvédelem támadása. Megint haladó (mért nem haladó inkább?) szél kezd fujdogálni. Ugy látszik, e szelőkkel akarja felduzzasztani a „Debreceni Reggeli Újság” felpeyhűt vitorlát. Arra vall az a körülmény, hogy ismét támadni kezdi a függetlenségi és 48-as párt vezető férfait. Hogy mit akar ez az újság elérni a támadásaival, nem tudjuk. Ha a kormány szubvenciójára éhes, azt könnyen elérheti, de azt, hogy az alkotmányvédelmet megbénítsa, a vezető férfiakat megtántorítsa, nem fogja megérni soha. A támadást a városi tisztviselők védelmének látszata alatt intézi a pártvezetőség ellen. Nohát nagyon téved a rikkancusjág, ha azt hiszi, hogy célt ér. A törvényhatósági bizottság nem fogja megmásítani határozatát, a tisztviselők sem. Elvégre is már kenyérréssre kerül a dolog a tisztviselők előtt is. Választaniok kell: vagy a törvényes törvényhatóságot, vagy a törvénytelen kormányt ismerik el — irányadónak. Elvégre is a közigazgatási tisztviselők nem pusztán beamterek. Ha azok akarnak lenni, lesz rá még alkalom. Az alkotmányvédő bizottság addig bizonyára gondoskodni fog róluk. Eddig is gondoskodott.

— Eljegyzés. Békásy Jenő lapunk felelős szerkesztője jegyet váltott Neumann Mariska urleánnyal. (Mindem külön értesítés helyett.)

— Tanácsülés volt ma délelőtt a városházán Kovács József polgármester elnöklés alatt, melyen folyó ügyeket intéztek el.

— Az Ivria felolvasó estélye. Dicső szép közönség töltötte meg zsufolásig vasárnap délután az Iparos Kör Simonffy-utcai dísztermét az Ivria ez ideig első felolvasó estélye alkalmából. A buzgó rendezőség valóban megérdemelte ezt a nagy arányú érdeklődést, mert oly műsort állított össze, mely mind változatosságánál, mind tartalma értékeségénél fogva mindvégig lekötötte a közönség érdeklődését. Krausz József elnök lendületes beszéde nyitotta meg a műsort, aki után dr. Goldmann Armin olvasta fel kellemes modorban megírt értekezését Elvezetes felolvasásáért sok tapsot kapott. Majd Magyarai Kálmán, a kitűnő primás játszotta el „Lavotta első szerelmét” érzelmes temperamentumos játékkal s bravuros technikájával osztatlan sikert aratva. Utána Steiner Izidor szavalta el Eadrődynek a „Gyermek” című költeményét szép, csengő hangjával, kifejező előadásával érvényre juttatta a drámai költemény minden szépségét. Dr. Dömény József lépett ezután a pódiumra, hogy szép képzettségre valló előadásában vázolja a zsidók helyzetét, társadalmi törekvéseit. A közönséget mindvégig lebilincselő előadót rajosan megtapsolták. Fényes Jenő a mai életről vett megkapó elbeszéléssel aratott igen szép sikert. Az est utolsó pontja Brück operatőres és Zsidóné című operából előadott énekszám vált ki hangjának teljes tömörségével, a fortéban is diadalmas erejével valósággal elbűvölte a közönséget. Ezzel a nagysikerű felolvasó estély véget ért.

— Egy gazdátlan kert. Szok szó esik mostanában arról, hogy városunkban lehetőleg sok közteret és ezeken fásításokat kellene eszközölni. Az eszme nagyon údvös s úgy közegészségi, mint szépségügyi szempontból is óhajtható, hogy az eszme testet öltözzön. De addig is míg a fontolva haladás

elvét követve, ez bekövetkezhetnék, óhajtható volna az is, hogy a már meglévő, de teljes züllésnek indult egyik fásított közterületünket, mely a város legforgalmasabb helyén éktelenkedik, rendeltetésének megfelelő gondozásba részesítsük. Értjük ezen köztér alatt a Csokonai-emlékteret. Avagy ki vitathatná, hogy az az emlékkert, melynek hajdan díszes vaskerítése össze vissza van görbitve; amely kert kerítésének kapuja, hónapok óta úgy ki van döntve, hogy a talapat téglázata, a kapu vasozlópá és terméskő gyámja, hónapok óta a földön hever, amely kertnek hajdan pázsitját óvó, vasszalag korlátjából, csak a hasadozott cövek maradtak, amely kertnek pázsitja, cserjei kikoptak, elvéhültek; amely bizony a kert a legújabb időben szemét és téglát törmelék lehányóhelyülé süllyedt, csakugyan gazdátlan kertnek mondható. Ami érthetővé teszi, hogy még Csokonay is hátat fordít neki s panaszosan tákia a nagy kollégiumra, hogy ilyen környezetben kell — amint tartják — az ország legaikarultabb szobrának állania. Ugyan kinek az eszméje lehetett, hogy olyan homoktalajra, melyben díszbokrok és fák tenyésztése a feladat, téglák és vakolat törmelékét hordasson és fokozza ezzel, még a homoknak a növény tenyésztését úgy is akadályozó, két rossz tulajdonságát, a lazaságot és tulságos fölmelegedését? Kinek az eszméje, hogy ezt a törmelék, mely a talajba jutva a növénygyökerek terjeszkedését akadályozza, a parkba hordassa, ahelyett hogy az amugy is mélyen fekvő, tehát esős időben piszkos, sáros utak emelésére fordította volna. E szakértői kérdés nem lehet, inkább zseb kérdés, mert meglelt takarítva ezen hasznavehetetlen törmeléknek a városbéli kifuvázása. Igaz, télen kissé elszokás hanyagolni a kerteket, de nem ama köztereket. Elrontani pedig se egyiket, se másikat nem volna szabad. Ha választ kapnánk felelőnkis rá. R.

— Gyógyintézet megnyitás Debrecenben. A debreceni Fender fále gyógyintézetét holnap (szerdán) mutatom be az orvosi karnak és holnapután március 1-étől a közönség rendelkezésére fog állani. Kérem mindazokat, a kik a keze ést igénybe akarják venni, hogy jelentkezzenek az órák besoroztatása végett. Az intézet nyitva van d. e. fél 9—1 ig, d. u. fél 3—6 óráig. Délelőtt fél 11—12 és d. u. 5—6 órák részére a többi órák férfiaknak. Dr. Szász Adolf az intézet tulajdonosa, Piac utca 59. Steinfeld-ház.

— Tüntetés az alkotmány mellett. A szabolasmegyei Büdzentmihály közönség lakossága e hó 22 én este nagy tüntelést rendezett az alkotmány mellett. A tüntetésben több ezer ember vett részt. A közönség hára előtt lelkesítő beszédeket mondtak Homolay Gyula, H. Tetsé István, Szabó P. Balázs, Kis M. Sándor, Sz. Nagy Sándor és Oláh Mihály városgazda. A lelkes tüntetés után a közönség a legnagyobb rendben és csendben oszlott szét.

— Nyomdászok álaros-estélye. A lapoknak ólombetűvel dolgozó, névtelen munkásai: a nyomdászok nagy előkészületekkel tesznek, hogy a vasárnapi álaros-estély kitűnően sikerüljön. — Ötven tagú rendezőség fáradozik már hetek óta a siker biztosításán. — Jegyek még kaphatók korlátolt számban Gyürki Sándor, Mihály Sámuel papir-, Horváth Gusztáv óráss-, Goldstein Gyula és Somogyi István fodrász urak fizetésében. Ha netalán valaki tévedésből meghívott nem kapott, de arra igényt tart, forduljon ez iránt a rendezőség bármelyik tagjához.

— Hajdunánás izgalmas vasárnapja. A hajdunánási népszerű követ, Rákosi Viktor beszámolóját vasárnap fegyveres erővel gátolták meg. A népszerű képviselő fél 10 órakor érkezett meg. A vasutnál ezrek várták. Mikor kocsijára szállt, a kocsit osendörök vették körül és úgy kísérték be a városba, a hol a Booskay-téren levő Kosuth-szobornál háromezer ember várta, a melyet azonban a katonaság és csendőrség szétkergetett. Délután Rákosi Viktor az iparos, Függetlenségi, Gazda, Polgári és Kos-

suth-körben tett látogatást. Este a Kossuth-körnek bája, az iparos önképzőnek működési előadása volt, a hol mindenütt a legteljesebb fogadtatásban részesült a népszerű képviselő.

— **Birokverseny.** A Debreceni Torna Klub helyiségében március 11-én Waldapfel Emil ösmert athléta rendezésével birokversenyt tart, amely iránt általános az érdeklődés a kedvelt sport hívei közt. A versenyre díjjakat tűztek ki gróf Eszterházi Pál és gróf Waldeck Frigyes, továbbá a tornaklub.

— **Az iparos ifjúság bája.** Vasárnap este tartotta kitűnően sikerült táncvigalmát a Bika dísztermében. A magyaros mulatságon részt vett szép asszonyok és leányok névsora a következő:

Asszonyok: Sárkány Sándorné, Kurek Istvánné, Szecsey Mihályné, Nagy Józsefné, Kovács Jánosné, Szöllősi Kálmánné, Daku Aadrásné, Erdei Andrásné, Erdős Sándorné, Balogh Istvánné, Dári Imréné, Kovács Józsefné, Sztani Sándorné, Tóth Józsefné, Marsalko Mihályné, Lakatos Jánosné, Bakó Jánosné, Szalontai Mihályné, Bajla Jánosné, Szabó Józsefné, Papp Vilmosné, Török Istvánné, Elekes Béláné, Hardt Vilmosné, özv. Grünfeld Jakabné, Gombos Istvánné, Nánási Gáborné, Kalmár Károlyné, Galik Gyuláné, Molnár Péterné, Mészáros Pálné, Burger Dezsőné, Ökrös Mihályné, Vojta Gézánné, Nagy Józsefné, Spiró Miklósné, Szuhori Józsefné, Kocsis Jánosné, Báthori Károlyné, Szűcs Istvánné, Éva Péterné, Tóth Lászlóné, Sélyei Józsefné, Fischer Mórné, Klein Lipótné, Révész Józsefné.

Leányok: Sárkány Eszti, Kurek Mariska, Szecsey Erzsike és Zsuzsika, Nagy nővérek, Kovács Giza, Daku Zsuzsika, Erdélyi nővérek, Cseréki nővérek, Erdős Annuska, Balogh nővérek, Kovács Mariska, Tóth Juliska, Sztani Margit, Lakatos Juliska, Szalontai Eszti, Bakó Róza, Szabó Teréz, Hardt Mariska, Hardt Teréz, Török Eszti, Elekes Juliska, Gombos Eszti, Nánási Juliska, Kovács Eszti, Kalmár Erzsike, Fischer Mariska, Molnár nővérek, Ambrus Mariska, Bartha Róza, Bartha Erzsike, Ökrös Iluska, Rác nővérek, Nagy Juliska, Deli Mariska, Fischer Szeréna, Klein Zseni, Révész Rózsika.

— **Felozlatott gyűlés.** Vasárnap délután a vasutasok a szakszerveletükben akartak gyűlést tartani, de a rendőrség a gyűlést nem engedélyezte, mert a politikai kérdéseket is akarták tárgyalni. A szakszerveletben Vetéssy Béla rendőrfogalmazó jelent meg, a kinek tapintatos közbelépésére a munkások csendesen szétoszlottak.

— **A vadházasság vége.** Özvegy Horváth Lajosné panaszt emelt a rendőrségnél, hogy Tábori László — akivel 24 éven keresztül élt közös háztartásban és tőle kilenc gyermeke született — a napokban faképnél hagyta és ráadásul, az újabb idő óta vele együtt élő Lakatos Józsefnével egyetemben, e hó 24-én a Dégenfeld-téren megtámadta, rajta öt napig gyógyuló sérülést ejtett. Feljelentésére a rendőrség Tábori László és Lakatos Józsefné ellen megindította a vizsgálatot.

— **Merénylő feleség.** A vendég-utca 30. szám alatt lakó Balog Juliánna vasárnap délután megleste a kocsmából részegen kifelé dülöngő urat, Csiki Gábor cigány muzsikust és a nála levő forgópisztolyjal háromszor rálőtt. A rozsdás forgópisztolyból kikerült golyók szerencsére nem tettek kárt Csiki Gáborban. A néposzűletre nyomban elősiető rendőr mindkettőt a főkapitányságra kísérte, ahol Csikiné azt vallotta, hogy azért akart szabadulni az urától, mert az vele rosszul bánt, ütlegelte és melléte szeretőket tartott. Csiki Gábornét letartóztatták.

— **Táncestély.** Schaff János táncdalégit e hó 27-én hushagyó kedden táncestélyt rendez a Korona vendéglő nagytermében, amely igen sikeresnek ígérkezik. Kezdeté este 8 órakor, belépti díj személyenként 1 korona.

— **Agyonrugta a ló.** Polacsek Tamás béres, a ki Oláh Imre hajdunási gazdálkodónál szolgált, az istállóban azzal szórakozott, hogy hegyes szalmaszállal csiklandozta a tüzes véru lovat. A ló hátrarugott és úgy megrugta, hogy szörnyet halt. Az éles patkó beszakította mellkasát, úgy, hogy a szíve is leszakadt.

— **Adomány a rabsegélyző egylet javára.** Király Gyula Debrecen városi tanácsnok urnak f. hó 22-én egy magát megnevezni nem kívánó jöltevé 100 (egyszáz) koronát azon megbizással adván át, hogy azt belátása szerinti jótékony célra fordítsa, nevezett tanácsnok ur ez összegből 25 (huszonöt) koronát rabsegélyző egyletünk pénztára javára adott át. Fogadja ez adományért egy az ismeretlen jöltevé, mint a tanácsnok ur is az egyletek itt, a nyilvánosság előtt kifejezve szives köszönetét. Debrecen, 1906. február 24.

— **Elveszett,** a Nagytemplomtól jövet a Piac-utcán át a Szent-Anna-utcaig egy arany duplafedelű medaillon. A becsületes megtaláló lapunk kiadóhivatalában illő jutalomban részesül.

x **Teljesen feloszlik Mentze Henrik ujdonságok áruháza Piac és Szent Anna utca sarkán. Virág várók, tükrök, képketetek, zsebkések, ollók, borotvák, borotváló készülékek, tonta és gyufatartók, legyezők, pénztárcák, bőrdöngők s mindenféle célszerű ujdonságok beszerzési áron alul árussítatik el.**

x **A Népegélyző-Bank** megnyílt. Heti befizetési könyvecskéi (legkisebb 10 fillér) kiválthatók Piac-utca 42. sz. a. Lamprecht-palota földszint, az udvarban.

x **Magyar ember nem használ mást, csak a híres Hajdusági pedrót,** mely legjobb bajusznövesztő és ápolószert az összes bajuszpedró készítmények között. Hatása gyors és biztos! Postán 3 doboz 2 korona 15 fillért utánvétellel bérmentve küld a készítő Grósz Nagy Ferenc gyógyszerész, Debrecen Kossuth-utca.

TAVIRATON.

Kereskedelmi szerződések.

Budapest, február 26. Ma reggel Fejérváry Géza miniszterelnök, Vörös László kereskedelmi és báró Feilitzsch Arthur társaságában Bécsbe utazott, hogy a hátralévő kereskedelmi szerződéseket aláírják. A miniszterek holnap délután visszatérnek Budapestre. Bécsi tartózkodás alatt csupán Fejérváry fog a király elé járulni, akinél előterjesztéseket tesz a kabinet rekonstrukciójára vonatkozólag. Feltétlenül bizonyos, hogy a kabinet négy tagja fog megválni tárcájától. Legelőször Lukács György közoktatási és Bihar Ferenc honvédelmi ügyvivők, később pedig Lányi Bertalan és Kristófi József, akik azonban esetleg csak hónapok múlva távoznak, mert a törvényhatóságok megrendszabályozása nem fog olyan könnyen menni és esetleg hónapokig is eltarthat.

Bucosuzás.

Budapest, február 26. Márkus József főpolgármester és Halmos János polgármester ma délelőtt vettek bucsut a főváros tisztviselőitől, a melynek nevében Rózsavölgyi Alajos helyettes polgármester mondott bucsubeszédet.

Merénylet a sajtó ellen.

Budapest, február 26. A darabont kormány már a közeli napokban rendeletileg fogja betiltani a lapok utcai elárúsítását, tekintet nélkül azok pártállásaira. A rendelet már a napokban meg is fog jellenni. Még nem tudják bizonyosan, hogy kivételesen a kormány politikáját támogató lapok kapnak-e engedélyt az utcai elárúsításra. A rendelet folytán a krajeáros lapok, amelyeknek léte az utcai elárúsítástól függ, rendkívül érzékeny károkat fognak szenvedni, sőt

igen sok áldozatul fog esni a kormány hajszájának.

Vilmos császár ünneplése.

Berlin, február 26. Vasárnap ünnepelte a német császár házasságának negyedévszázados fordulóját. A császári pár délelőtt a hűdoló küldöttséget fogadta. A diplomaták fogadtatására Szogyény Marich osztrák nagykövet Ferenc József császár sajátkezű levelet nyújtotta és az ajándékát az osztrák császár színezüstből vert szobrárt. Az udvari ebéden a család tagjain kívül néhány katonai és polgári méltóság vett részt.

Leszerelt vármegye.

Deés, február 26. Szolnok-doboka vármegye jóléti bizottsága mai ülésén elhatározta, hogy a tisztviselőket felmenti a nemzeti ellenállásban való további részvétel alól, nehogy a darabontok nemtelen bosszújának áldozatul essenek.

Kiáltvány a nemzethez.

Budapest, február 26. A vezérőrbizottság még nem állapította meg a nemzethez intézendő kiáltvány végleges szövegét. Az első szövegezésen sokat változtattak, módosítottak, végre is abban állapodtak meg, hogy teljesen újra fogalmazzák. Az újbóli szövegezésre albizottságot küldtek ki, amely ma már el is készült a kiáltvány újabb szövegezésével.

Lovaglaskodás nagyban.

Budapest, február 26. A főváros legutóbbi közgyűlése után egész sereg lovagias ügy kerekedett. Ráczy Károly haladópari városatyja, aki egyedül maradt a teremben Rudnay bevonulásakor, propokáltatta dr. Pollatsek Sándort, Biró Henriket és Pere Somát. A legutóbbi kijelentette, hogy ő nem ér rá párbajozni és visszautasította a kihívást. Kihivatta még dr. Bech Ernő Biró Henriket, Andreánszky Benő és Heltay Ferencet, mert ma délután fog a párbaj megtörténni. A feltételek: kard, harcoképtelen ségig.

Beszámoló beszédek.

Tokaj, február 26. Bernáth Béla 48-as képviselő vasárnap megtartotta beszámoló beszédjét, amely után gróf Eszterházy Imre intézett lelkes szavakat a közönséghez.

Szegszárd, február 26. Boda Vilmos 48-as képviselő vasárnap megtartotta beszámolóját zárthelyiségben. Utána Simonsich Elemér volt vármegyei főjegyző beszélt.

Kisjenő, február 26. A hatóság a Králik Gyula királyi tanácsos által zárt népgyűlés engedélyezését megtagadta.

Kecskemét, február 26. Szappanos István és Hoek János képviselők vasárnap délután a függetlenségi pártkör helyiségében a közönség óriási érdeklődése mellett tartották beszámolójukat.

Cegléd, február 26. Habár Kossuth Ferenc beszámolója elmaradt, a városban három század katona és negyven csendőr érkezett.

Faeladási hirdetés.

A Cegléd-utcai temetőben kivágott (szerszám fának is alkalmas) akácfák f. évi február hó 28-án reggel 9 órakor a helyszínén megtartandó nyilvános árverésen eladatnak.

Amennyiben a fa ekkor mind el nem kelne; a maradvány fa f. évi március hó 3-án a helyszínén folytatólagosan tartandó árverésen fog eladás alá kerülni.

A városi számvevőség.

Tenyész-bika

Simmenthali

kittűnő tejelő ivadéka van **BIRÓ PÁL-NAK** a Várad-utcai sorompó mellett eső kertgazdaságában.

Tehenek 6 kor. díj mellett bármikor elővezethetők

1906. Farsangi idényre

ajánljuk a legdivatosabb béli kelméinket, 120 cm. fehér és színes francia batiztokat. Selymek: Christalin, Rádium, Pongonette, Taft-Messaline, Lionnaise divatos bál színekben.

Egyes beosztott, félig kész, himzett batizt és csipkével díszített selyem ruhák 20 koronától feljebb.

Selyem és csipke sálók, legyezők, bál keztyűk, fehér és színes áttört harisnyák nagy választékban, olcsó szabot árakhoz.

SZABÓ LAJOS FIAI

— vászon, divat és szőnyegáruháza —

DEBRECEN, RÓZSATÉR.

A gyáros vevőket keres

nagy mennyiségű előnyomással ellátott törülköző, futó, milió, pohárszéktakaró, asztalfutókra stb. Ajánlatok P. J. 1600 jelige alatt **Mosse Rudolphhoz** Prágába intézendők.

Ha egészséges és hosszú életű akar lenni, igyék K. Impér

„Répáti“ gyógysavanyúvizet

Magyarország giesshüblje !!

Íze és gyógyhatása páralan.

Gyógyjavaslat: felesleges savképződés, a légző és emésztő szervek mindennemű hurutos megbetegedésénél, köhögés, rekedtség, gyomor és bélbajok a hólyag hurutos megbetegedései, máj- és vese, köszvényes bántalmak, vérszegénység ellen.

Házhoz szállítva:

1 lt. „Répáti“ gyógyviz üveggel együtt	32 fillér
üvegeket visszavesszük:	12
1/2 lt. „Répáti“ gyógyviz üveggel együtt	23 fillér
üvegeket visszavesszük:	7

Főraktár Debrecen és vidékére.

Weisz Andor Csapó-u. 1.

Telefon 332.

Dr. Politzer Sanatóriuma

és vízgyógyintézet, —————

Nagyvárad, Szilágyi Dezső-u. 7. sz.

——— Egész éven át nyitva. ———

Vízgyógyászok. Villanygyógyászat, szénsavas-, törpefenyő és ásvány fürdők, forróvíz kezelés, Vibrációs masszázs, hízaló és soványító gyógyászat. Inhalatók.

Javallatok: Idegesség minden neme szív, tüdőbaj Edző eljárások. Izlet és izom csúszási forró légtözelettel bántalmos gyógyeredmények. — Kittűnő ellátás, szép betegszobák, penzió (lakás és ellátás) naponta 5 és 7 korona. Állandó orvosi felügyelet Felvilágosítással szívesen szolgál:

Dr. POLITZER JAKAB, az intézet tulajdonosa és vezetője.

Natóságilag engedélyezett végkiárulás.

Üzletem teljes felosztása miatt az összes raktáron levő árukészletet, (dizsművek, bőr áruk, acél áruk, utazási cikkek, férfi divat stb.)

beszerzési áron alól árusítom ki.

Ezen ritka kedvező alkalmat a m. t. vevő közönség figyelmébe ajánlom.

Teljes tisztelettel.

Borsos Kata

DEBRECEN, VÁROSHÁZA.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszkozlök, csomagolást nem számítok.

APRÓ HIRDETESEK.

Dija 10 szóig 30 fillér, minden további szó 3 fillér vastagabb betűkkel nyomtatott szó 6 fillér.

Levélbeli tudakozásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges bélyeg beküldetik. Apró hirdetések előre fizetendők.

A
"DEBRECEN"
szerkesztőségének

és
kiadóhivatalának
Telefon száma
412.

Levelezés.

Szerény leány

póztárnoknői állást keres, ki már ily minőségben alkalmazva volt. Cim a kiadóhivatalban.

Eladás.

Kisebsterü

üzlethelyiség kiadó Kóuth-utca 6. Értekezhetni ugyanott Boros testvérek-nél.

Keresek

egy csinosan butorozott szobát március 1-re. Cimeket kérek a kiadóhivatalba.

Jó forgalmu

helyen fűszerüzlet teljes felszereléssel más válat miatt kiadó. A berendezés és felszerés a házi gazdájé. Szoba, konyha, pince, fűskamra és bolt-helyiség 15 frt egy óra! Cim a kiadóhivatalban.

Posta könyv

ajánlott levelekhez félárban kapható a kiadóhivatalban Csapó u. 10 sz.

Kiadó bolt

és lakás Csapó-utca 28 szám alatt.

Utcái lakás:

4 szoba, előszoba, mellék-helyiségek május 1-re kiadó. Hatvan u. 29. sz.

Fodrásznő

házakhoz ajánlkozik, havonta 4 koronáért, Bethlen-utca 74 szám.

Közönséges

csomag posta könyv félárban kapható a kiadóhivatalban. Csapó u. 10 sz

Fehérnemű

varrónő házakhoz ajánlkozik. Cim a kiadóhivatalban.

Sestakertben

a nagyerdei járásban modern, kényelmes villa, fenyves parkkal, gáz bevezetéssel, jóvizű kúttal, 1400 négyszögöl jó karban levő termő szőlővel eladó. Értekezhetni Piac utca 44 sz. ügyvédi irodában.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények

az egyedül foglalkozási játék a melyet a gyermekek mindig szívesen játszanak. Egyig játékszer sem oly sokoldalú, érdekes és ocsó, mint az elpusztíthatatlan Horgony-Kőépítőszekrény, mely minden egyes kiegészítőszekrényvel tanulásosabbá és a gyermekek nevére kedveltebbé válik. Néhány év óta minden egyes Horgony-Kőépítőszekrény a gyorsan kedvelté vált

Horgony-Hidépítőszekrények

által is tervszerűen kiegészíthető, úgyhogy a gyermekek egy ilyen szekrény beszerzése után pompás vasutakat is felállíthatnak.

Hogy mindenkoru gyermek számára egy megfelelő szekrényt könnyen és biztosan kiáltszathassunk, hozassuk meg az alant jegyzett cégtől a szép képes kőépítőszekrény-árjegyzéket, mely kívánatra ingyen beküldetik és számos építési minta-és felette érdekes elismerő nyilatkozatot tartalmaz.

A Richter-féle Horgony-Kőépítőszekrények és Horgony-Hidépítőszekrények, valamint a Horgony-Mozaik- és egyéb felette érdekes rakási-játékok minden finomabb játékszerüzletben 75 fillértől, 1.50, 3 koronáig és magasabb áron kaphatók. A sok utánszat miatt azonban bevásárláskor igen óvatosak legyünk és minden egyes szekrényt a híres „Horgony“ gyárijeggyel mint hamisítvány visszautasítsunk; mert okatlan volna jó pénzt egy értéktelen hamisítványért kifizetni! A ki zónakedvelő, az kérje meg árjegyzékét a híres importator zónaképviseletétől és beszélőgépektől.

Richter F. Ad. és Társa.

kir. udvari és kamarai szállítók, BÉIS,

Iroda és raktár: I. Operngasse 16, Gyár: XIII. (Hietzing).
Rudolstadt, Nürnberg Olten (Svájc), Rotterdam, Szt.-Pétervár, New York.

Meggyőződhet

árunk versenyképességéről, mert kötésszerűleg megvettünk ..

legnagyobb vászonszövőgyárak

egyikétől 10000 vég 30 rőfös legkitűnőbb minőségű vásznat, tehát szállíthatunk minden magántogyasztónak és viszontelárusítónak

legelsőrendű rumburgit 84 ctmtr széles 5 frt 70 krjával
legfinomabb battisztvásznat 84 „ „ 6 „ 10 „

eszerint legalább 30 százalékkal olcsóbban mint bárki más, utánvét vagy a pénz előleges beküldése mellett.

== Meg nem felelő áruért a pénz visszaadatik. ==
Senki el ne mulassza e soha vissza nem térő kedvező alkalmat!

MELLER L. Egyed.

Hungária Vászonáruház

Budapest V. Váci-körut 26.

Csipke maradékok félárban.

Egész Debrecen nézete

Szallagmaradékok félárban

az, hogy

Vigyázz! Löwy F. cégnél. Kékre festett kirakat.

rőfös és női divat áruhaza, Debrecen Piac-u. 24. sz.

Jól és olcsón lehet vásárolni női divat és legújabb angol kelméket, úgy rumburgi vásznakat, mint mindenféle damast árut, szövet garnitúrát, szőnyeg, függöny és butor kelméket.

Saját készitéstü Paplanom a legjobb és legolcsóbb minden minőségben és színben, állandó nagy választék van raktáron; legújabb:

1 mtr. Rádium 120 omt. széles frt. 2.50. 1 mtr. 80 omt. széles Battiszt 35. 38. 45.
1 mtr. Christalln 120 omt. széles frt. 1.75. 1 mtr. 120 omt. széles Battiszt 50. 55. 65.

Guffirozott crep fodor minden színben mtr. 22 kr.

1 drb. selyem színházi Blous (divatos) 5.75. — ugyanolyan himzett elejü 7.50 kr.

Menyasszonyok!!! csakis itten vásároljanak!